

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai

Alapítva: 1986

2019. március-április

XVIII. évfolyam 150. szám

FIRKA 150

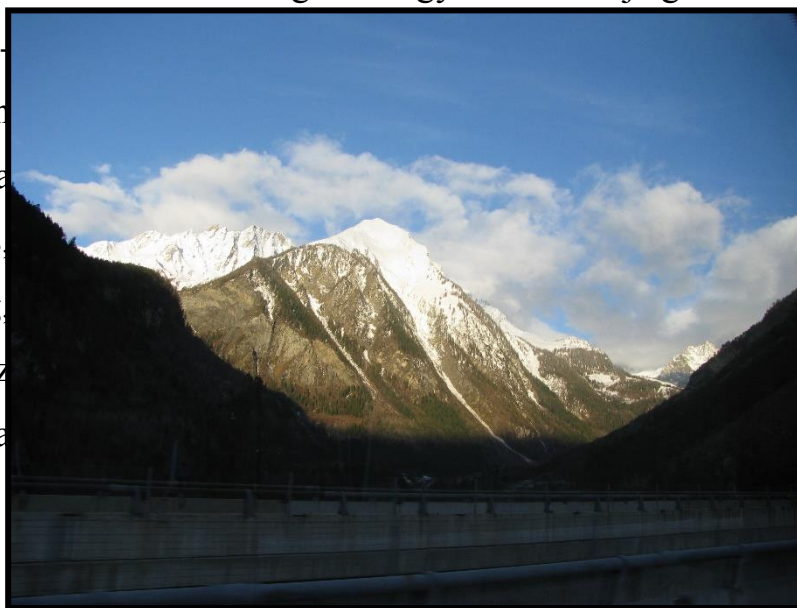
TARTALOM

GENF – 89. nemzetközi autószalon 2019. márc. 7–10.	2
OSZTV 2019.....	6
OSZTV verseny és döntő.....	8
SZAKE országos döntő	10
SZAKE országos történelmi verseny a Stefánia Palotában.....	10
Közép-pesti Katasztrófavédelmi Ifjúsági Vereny	12
Látogatás az Óbudai Egyetemre.....	13
AMTS 2019.....	15
FÁYs diákok és tanárok az AMTS-en	16
A 10.b reptérlátogatása a.....	17
Budapest Liszt Ferenc Airporton 2019. március 20.	17
Krakkói utazás.....	20
Osztálykirándulás egy kis izgalommal! – 15. A.....	22
A 14. G osztálykirándulása	25
3 x 3 kosár – 2019 február.....	27
Tantestületi kirándulás Terénybe.....	28
Apropója: a Fáy 110 éves volt.....	28
Élménybeszámoló Tasnádi István:.....	32
Nézőművészeti Főiskola című darabjáról	32
Kiállítások a tárlóban.....	33
Tandori Dezsőre emlékezünk (1938-2019).....	34
FILMAJÁNLÓ – Grindelwald büntettei	36
Némedi Tóth Zoltán (10.C) – Hold (képvers)	38
Humor.....	38

GENF – 89. nemzetközi autószalon | 2019. márc. 7–10.

Március 7-én indultunk az iskola elől, busszal. Az utazási idő 16-17 óra volt, de rendkívül megérte. Már induláskor alig vártuk, hogy megérkezzünk. Amint Olaszországba értünk, szembe találtuk magunkat a gyönyörű, havas hegyekkel, az Alpokkal, amik végigkísértek minket Franciaországon át egyenesen Svájcig. Érdekes

élmény volt a Mont Blanc-alagúton áthaladni, hiszen szigorú szabályok kötik a járműveket: sebességkorlátozás, követési távolság, magasság, szélesség, hosszúság, a busz Euro3-nál nem lehet rosszabb (ami nekünk 5-ös volt☺).

Végül Genfben leszállva a buszról gyorsan lepakoltuk a cuccainkat a hostelben, és elindultunk a Palexpoba, ahol a nemzetközi autókiállítást néztük meg. Nagyon nagy érdekesség, hogy itt mutatták be az új Bugattit, a La Voiture Noire-t. Az értéke 12,5 millió dollár, plusz az adó, tehát több, mint 3,5 milliárd forint. Ebből csak ez az egy készült, és az első nap elkelt 16,5 millió euróért, azaz kb. 5,2 milliárd forintért. Pár autómárkát leszámítva mindegyik brand képviseltette magát a kiállításon. Sportautók, SUV-k,

kabriók, luxusautók, páncélozott autók megrendelésre, amit el lehet képzelni, minden kategória ott volt. Ahhoz képest, hogy mekkora volumenű rendezvény volt, a körforgós ajtót kézzel kellett tolni☺

Láthattunk még repülő autót is – na igaz, hogy csak filmen, illetve kiállított „tárgyként”. Nagyon érdekes volt, hiszen 3 keréken gurult, amit ugyanúgy be tudott csukni maga alá, mint a repülőgép a futóművét. A repülést pedig propeller biztosította, amit nagyon

szépen „össze lehet hajtogatni” az autó tetejére – akár egy csomagtartó, csak kicsit nagyobb.

Találtunk olyan Audi-motor is, amit Győrben gyártottak. Persze, aki megfelelő mennyiségű időt szánt a nézelődésre, és még bírta a dereka, az Lamborghini-t, Koenigsegg-et, Bentleyt, Aston Martint, Paganit is láthatott.

A kiállítás után városnézésre mentünk, és megcsodálhattuk a

gyönyörű Genfi tavat és a költői hangulatú belvárost. Minden percben felfigyeltünk egy-egy sportautó hangjára a városban, persze ki nem hagyhattuk, hogy felcsigázva kis burn-outra készítsük őket a szórakoztatásunkra. Szerencsére Svájcban mindenhol elfogadták az eurót, ugyanis nem váltottam frankot, de arra nem gondoltam, hogy ha fizetek euróval, akkor frankot adnak vissza. Tehát fizettem 100 euróssal 3 frankot, így kaptam vissza 97 frankot. Hát az asszony jól járt velem, de ez van. Este bementünk a városba szórakozóhelyeket keresni. Lehetett válogatni, de gyorsan bementünk enni egyet, és amíg lehetett, nézelődtünk. Mivel francia Svájcban voltunk, a gasztronómia és a nyelv is francia volt.

Sajnos a franciák többsége nem beszél angolul, de azért megértettük egymást. A szombat délelőtt sétálással telt. Először a tó partján haladtunk végig, megnéztük a kis világítótornyot, Genf jelképét, a kb. 140 méterre emelkedő vízsugarat, Sisi szobrát, akit itt gyilkolt meg egy anarchista 1898-ban. Megcsodáltuk a virágórát, majd felbattyogtunk ahhoz a templomhoz, ahol Kálvin János prédikált. Utolsó közös programunk a Reformáció Emlékműve volt, ami azért különleges a magyarok számára, mert a 4 nagy alak közül az egyik Bocskai

István – olyan megfontolásból, hogy a reformáció támogatója volt. Végül akinek kedve volt, visszamehetett a templomba, és megmászhatta a tornyot, ahonnan szép kilátás nyílt a városra.

Utoljára bevásároltunk szuvenírekből otthonra, és elindultunk. Kezdetét vette az újabb 16 órás út hazafelé.

Köszönet a Boci Travelnek a nagyon jól sikerült útért.

Stiller Dániel 14.b

OSZTV 2019

2019 január 22-ét írtunk, mikor az év Országos Szakmai Tanulmányi Versenyének első megmérettetése elkezdődött. Ez nem volt más, mint az írásbeli próbatétel, amin az

osztályomból 6 ember vett részt, és adott számot tudásáról a széleskörű szakmabeli feladatok megoldása folyamán. A feladatlapon igencsak technikusoknak szánt kérdések és feladatok voltak, amiben mind a szerkezettani, villamosságtani, mérés-technikai és számítási készségeink és tudásunk próbatételre került.

Az írásbelit követően, egy hónap múlva már a Győrbe tartó vonaton ülve izgulhattunk, hiszen úton voltunk az elődöntő helyszínére, az Audi Hungariába. Szerencsémre nem egyedül kellett végigizgulnom az elkövetkezendő 3 napot, hanem 3 másik osztálytársammal és több évfolyamtársammal, de aki már idáig eljutott, biztosra vehette, hogy az első 10 helyezett tagjaként utazik a cél felé.

Amint megérkeztünk a városba, egy kisebb csordaként vonultunk a szállásunkra. Itt tudatosult valójában bennem, hogy mennyi továbbjutó is van az iskolánkból az autós szakmák terén, és büszkeséggel töltött el, hogy közéjük tartozhattam. Elfoglaltuk a szállást, majd elmentünk az Audiba szemügyre venni a másnapi verseny helyszínét. Meglepődve néztük a sok autóalkatrészt, hogy vajon min kell majd feladatokat végeznünk az elkövetkezendő 2 napban, ami

még inkább fokozta az izgalmi hangulatot.

A következő napon korán keltünk, hisz a verseny előtt még regisztrációs dolgaink akadtak. Megtörténtek az eligazítások, a megnyitó, s pár percen belül már azon kaptam magam, hogy egy Audi S3 műszaki átvizsgálását csinálom, mivel az első feladat a jármű műszaki vizsgára való felkészítése volt, pontosabban annak hibafeltárása és dokumentálása. Számos hibát elrejtettek a szervezők az autón, így szemfülesnek kellett lenni azok keresésekor. A röpké 1 órás feladatszám után következett a szóbeli, amin rövid felkészülést követően részleteztük a műszaki vizsga további lépéseit, folyamatait, beleértve a járműazonosítást, szemrevételezést, lengéscsillapítás-mérést, fékmérést, kipufogógáz-emisszió mérés folyamatait és elméleti háttérét. Ezután kicsit fellelegezhattünk, mert eljött az ebédidő, és utána újult erővel vágunk bele az aznapi utolsó versenyszámunkba, a villamossági feladatokba. Ez már egy hosszabb feladat volt, itt 2 óra állt rendelkezésünkre egy Hall jeladós fojtószelep és egy gyújtótranszformátor vizsgálatára és azok megműködtetésére. Személy szerint ezek a feladatok nyerték el leginkább a tetszésemet a verseny alatt. Ezek befejeztével fáradtan tértünk vissza a kollégiumba, és próbáltunk ráhangolódni a másnapra.

A második és egyben utolsó napunk az Audi Hungáriánál korán véget ért, mert szinte az elsők között szerepelt az autótechnikusok végső versenyszáma, a motorok mechanikai mérései, ami szintén egy izgalmas versenyszámnak bizonyult, bár az idő szűkében és izgalomban

itt alulteljesíttem a saját elvárásaimhoz képest. Ennek tudatában indultam haza versenytársaimmal még a délelőtti órákban.

Néhány nap elteltével megkaptuk az eredményeket, s meglepetésünkre az első három továbbjutó az osztályunkból való volt. Ez jelentős mértékben oldotta a továbbiakban a feszültséget, mégis furcsa érzés volt, hogy az osztálytársaimra egyszerre barátként és vetélytársként is kellett tekinteni.

Március 12-én eljött a nagy nap, a döntő első napja, amelyet a Hungexpo területére szerveztek a 12. Szakma Sztár Fesztivál keretein belül. A színvonalas megnyitó után kezdetüket vették a különféle szakmák versenyszámai. Időközben a nézőközönség is bővült fokozva ezzel a verseny hangulatát. Az autótechnikusok végső feladata egy műszeres diagnosztika és hibafeltárás volt, amelynek során a feltárt hibákra javítási javaslatokat kellett tenni, valamint a hibák keresésének és elhárításának részletes lépéseit kellett papírra vetni.

Két nap múlva már az eredményhirdetésen ültünk az első sorban, ami valójában fesztiválhangulatú volt, ugyanis zenés műsorral zárult az oklevelek átadása. Igaz, a számos résztvevő miatt hosszúra sikeredett az eredményhirdetés, de megérte kivárni, mert utána még számos ajándékkal gazdagodtunk, s örömteli hangulatban hagyhattuk magunk mögött a verseny helyszínét.

Ezúton is szeretném megköszönni az összes tanáromnak, hogy felkészítő munkájuk eredményeképpen a dobogó felső fokán állhattam a verseny végeztével.

Pilinyi László 15.a

OSZTV verseny és döntő

A verseny első fordulója írásbeli volt, amelyre februárban került sor. A 14.B-ből öten indultunk. Az eredményeket is februárban tudtuk meg, s ezek alapján hárman jutottunk tovább: Kun Bence, Meichl Péter és Rashid Hanzla.

A következő forduló a gyakorlati és a szóbeli vizsgatevékenységből állt. Ehhez Győrbe kellett utaznunk vonattal. A gyakorlati rész egy autó műszaki vizsgára történő felkészítéséből, egy Audi TFSI motor vezérműlánc-cseréjéből és teljes diagnosztikai vizsgálatából állt. A szóbeli vizsgát másnap rendezték, amelyre az iskolában megfelelő felkészítést kaptunk. Miután ezeknek a fordulónak vége lett, mindhárman vizsgamentességet kaptunk, azonban csak ketten jutottunk tovább az országos döntőbe.

A döntőt a Hungexpon rendezték, amelyre az osztályból Kun Bence és Meichl Péter jutott be.

Itt egy alapmérést kellett elvégezni egy Audi Motoron. A versenyt végül Kun Bence nyerte, a második helyet pedig Meichl Péter szerezte meg.

Gratulálunk a nyerteseknek és minden résztvevőnek!

Kun Bence 14.B

Természetesen a 14.A osztályból is indultak, és jutottak az országos döntőbe.

Helyezettek:

Autószerelő verseny

Kun Bence (1. hely)

Meichl Péter (2. hely)

Kun Marcell (3. hely)

Major Dominik (4. hely)

Rashid Hanzla (6. hely)

Autótechnikus verseny

Pilinyi László (1. hely)

Balogh Krisztián (2. hely)

Marosi Gábor (3. hely)

Fejes Kristóf Csaba (4. hely)

Autóelektronikai műszerész verseny

Györey Géza Arisztid (1. hely)

Kovács Jenő Dániel (7. hely)

Nagy Kálmán Gyula (10. hely)

Alternatív gépjárműhajtási technikus verseny:

Hegyí Gábor Bence (2. hely)

Barcsa László (7. hely)

Tóth Dávid (8. hely)

Gyakov Tamás (9. hely)

Karácsony Szabolcs Tamás (10. hely)

Illetve, az **Ágazati Szakmai Érettségi Vizsgatárgyak Versenyének közlekedésgépész ágazatán** Antal Martin 5., Juhász Bálint 7. helyet ért el.

Szívből Gratulálunk!

SZAKE országos döntő

Nagyon sokfajta versenyformában lehetett bejutni a SZAKE országos döntőjébe.

Közismereti, honismereti, nemzetiségi és sport témájú versenyek egyaránt voltak.

Mi a „Magyarok Európában” elnevezésű versenyfelhívásra jelentkezünk csapatommal. Az internetes fordulók nyújtotta akadályokat könnyedén vettük, így bejutottunk az összesen tizenkét csapatból álló országos döntőbe. Az országos döntő helyszíne már sokadik éve a Stefánia úti palota volt. Gyönyörű épületkomplexum. Tisztán tükrözi a régi gazdagságot és csillogást. Mi ennek a palotának egy melléképületében voltunk. Az ellenfeleink jól felkészültek, ebben a versenyszámban már tapasztalt csapatok voltak. Az országos döntő hat különböző típusú kérdésből állt, amelyekre 5 és 15 perc közötti idő állt rendelkezésünkre. A kérdések nehezek és elgondolkodtatók voltak, így volt olyan kérdés, amire sajnos válaszolni sem tudtunk. A csapatommal a verseny végén a 10. helyen végeztünk.

A verseny után volt lehetőségünk megebédelni a palota éttermében. Összességében elmondhatom, hogy büszkék vagyunk arra, hogy képviselhettük az iskolánkat ezen az országos megmérettetésen.

Nagyon jó hangulatú, kellemes verseny volt. Jövőre talán újra megpróbáljuk, hátha jobb eredménnyel sikerül zárunk.

Elek Ákos 11.b

SZAKE országos történelmi verseny a Stefánia Palotában

Évek óta (kb. 20 éve) indulnak a Fáy csapatai a Szakmai Középiskolásokért Közhasznú Egyesület (SZAKE) különböző versenyein. Idén sem volt ez másképp.

Mi a Magyarok Európában című versenyre nevezünk – Zántó tanárnő rábeszélésére –, no meg néhány ötösért. Téma az olimpiák sora volt. Első hallásra rettenetesen sok a több, mint 100 év olimpiája, de mint kiderült, nem kellett az összes, hanem csak az 1948, 1968, 1988, 2008 éveké, illetve a világhírű angol-magyar meccs 1953-ban, azután még „néhány” sportoló életrajza, érmei. A teljesség igénye nélkül: Puskás

Ferenc, Détári Lajos, Darnyi Tamás, Egerszegi Krisztina, Kovács Katalin, Gerevich Aladár.

Két internetes írásbeli fordulón kellett átesnünk ahhoz, hogy az országos döntőbe jussunk. Meg persze a pontszámunknak is jónak kellett lenni, hiszen az induló csapatok száma majdnem 40 volt. Sikerül 100%-ra megírnunk az írásbeli, így bejutottunk a döntőbe 11 másik csapattal együtt – ebből volt még egy fáysta, a 11.b osztály csapata.

Amikor megtudtuk, hogy hol is lesz a verseny helyszíne, nagyon meglepődtünk, mert nem számítottunk arra, hogy egy palotában lesz. Az odaérkezés után megkerestük a regisztrálás helyét, majd a regisztrálás után elindultunk a kísérő tanárnőt megkeresni, de nem találtuk meg. Így magunk mentünk a nyitóünnepségre, ami egy versenyhez képest elég jóra sikerült, nem számítottunk ilyen színvonalas megnyitóra, azt hittük, hogy unalmas és monoton lesz, de erre nagyon rácaffoltak, mert fiatalos módon oldották meg.

Az ünnepséget követően megkerestük a versenyünk helyszínét. (Sok témában, több iskolai kategóriában voltak versenyek.)

A versenyen a bírák nagyon udvariasak és kedvesek voltak. A versenylapok kitöltésére elég időt kaptunk. Az írásbeli feladatok mellé szóbeli feladat is jutott: meg kellett győzni a bizottságot, hogy a magyar élsport érdemes az állami támogatásra (erre előre kellett készülni, azaz betanultuk a szöveget). Nagyon gyorsan és gördülékenyen folyt a pontozás, majd az oklevelek és a helyezések kiosztása is.

Összegzésül elmondhatjuk, hogy egy nagyon jó és jól megszervezett versenyen vehettünk részt.

Maruzsi Máté 9.d

A versenyzők:

9. d osztály: Brtka Viktor, Kolozsvári Lajos, Maruzsi Máté – 3. helyezést értek el

11.b osztály: Elek Ákos, Kőszegi Roland, Oláh Zoltán – 10. helyezést értek el

Közép-pesti Katasztrófavédelmi Ifjúsági Vereny

Ezt a versenyt 27. alkalommal rendezték meg, most a Merkart Marathon Sportközpontban. A verseny időpontja 2019. április 5-én volt. Előtte egy héttel a IX. kerületi Tűzoltóságon felkészítéssel vettünk részt.

Négyen indultunk a Lila Zergék csapatában: Lisóczki András, Neer Bálint, Penderik Patrik és Gulyás Zsombor. Reggel 7.20-ra odaértünk, regisztráltunk, utána reggeliztünk, amíg a csapatkapitány

elment egy gyors eligazításra.

Összesen a versenyen 5 állomás volt.

A csapatokat 3 különböző csoportba osztották be: ez annyit jelentett, hogy amíg az első csoport versenyzett, addig a többieknek szabadidejük volt.

Minket a második csoportba osztottak be, ezért volt szabadidőnk, amit

légpuskával való céllövöldével, mentőkutyákkal való játékkal

töltöttünk. Rendőrségi rohamruhának egy részét is fel lehetett próbálni, és aki

akarta, megbilincseltek, de azt is megmutatták, hogyan bilincselnek meg, ha valaki ellenkezik. A honvédség csinált

akadálypályát is.

Csapatunk az elsősegélynyújtásnál kezdett, ahol újjá kellett éleszteni egy bábut és stabil oldalfekvésbe kellett tenni valakit. Egy tesztet is kitaláltunk, és egy mentőhívást is eljátszottunk. A második állomáson árvízvédelem volt, ezért egy 20 homokzsákból álló nyúlgátat kellett építeni. A harmadik állomásnál vegyvédelmi feladatokat kaptunk. Egy ember beöltözött vegyvédelmi ruhába, amíg valaki segített neki, addig a két másiknak egy anyagnak a tulajdonságát kellett elmondaniuk, aztán kirakni a bárcáját. A negyedik állomásnál 6 lapnyi feleletválasztós elméleti kérdés

„szakadt a nyakunkba”. Az ötödik állomásnál tömlő összeszerelésével kellett foglalkoznunk, emellett visszatekerést csinált három tag, amíg a negyediknek 10 tárgyat kellett felismernie. Ezután a harmadik csoport versenyzett, és amikor vége volt a versenynek, ebédet szolgáltak föl.

Majd utána szabadidő volt az eredményhirdetésig. A szabadidőben egyik tagunkkal riportot csinált egy tévé. Majd az eredményhirdetésen kiderült, hogy a IX. kerületi középiskolás

kategóriában harmadik helyezést értünk el.

Utána hazaindultuk, és megfogadtuk, hogy jövőre is indulunk.

Gulyás Zsombor 9.a

Látogatás az Óbudai Egyetemre

2019. 04. 25-én nekem és további 10 osztálytársamnak lehetőségünk nyílt arra, hogy ellátogassunk az Óbudai Egyetemre

Miután megérkeztünk a helyszínre, találkoztunk Viktor Patrikkal (volt fáysta), aki körbevezetett minket. Bemutatta az egyetemet, elmesélte a történetét, és beszélt egy keveset Kandó Kálmánról és találmányáról. Kivitt minket az udvarra, hogy bemutassa Kandó Kálmán első fáziskapcsolóját, amit csak itt lehet megtekinteni, s amit egy üvegépület vesz körbe.

Ezután megmutatta a két termet, ahová be lehetett ülni, meghallgatni azt a két szekciót, amiért jöttünk. Az egyik a gazdaságról szólt, a másik pedig a marketingről. Nekem a marketingre esett a választásom, viszont annyit tudok a másiktól, hogy a

mikrovállalatok pénzügyi kockázatai, a készpénz bankkártyára való leváltása volt a téma.

A versenyzők csapatban voltak, és rajtuk kívül jelen volt a zsűri (akik hárman voltak, köztük a diákönkormányzat egyik tagja). Két előadást néztünk meg. Az első a társadalom generációiról szólt, és arról, hogyan lehet elérni a különböző generációkat, például ha egy hirdetésről van szó. Ezen kívül még kitért arra az előadás, hogy a Z generáció nagy százalékos aránnyal többet vállal közösségi munkát, ez egy kisebb kutatással bizonyították.

A második előadáson a mesterséges intelligenciáról beszéltek, és arról, hogy milyen jelentős szerepe van a cégeknél, a marketingnél. Az előadás végén még bemutattak egy rövid, kétperces kisfilmet arról, hogy a kínai embereket mennyire megfigyeli a kormány a mesterséges intelligencia segítségével. Ezzel zárult az előadás.

Összességében jó és hasznos volt az előadás, sokat tanultunk belőle!

Károly Dávid 9.b

AMTS 2019

2019. március 22–24. között rendezték meg Budapesten, a Hungexpo területén az idei AMTS-t (Automobil és Tuning Show). Hazánk legnagyobb szezonnyitó autós rendezvénye hasznos szórakozást kínál bármely korosztály részére, a show hatalmas területét még bejárni is nehéz egyetlen nap alatt.

Látnivalóból volt bőven, hiszen több, mint 1000 kiállított autó és motor volt. Mindezek mellett még volt drift bemutató, gymkhana verseny és off-road bemutató is.

Az Off-Road Show és kiállítás a terepautózás világát tárja fel a látogatók előtt, tavaly először rendezték meg az ATMS vadonatúj programjaként. Ez a magyarok által átalakított és épített terepjáró autók széleskörű kiállítását, illetve épített pályán történő bemutatását jelenti.

Én legtöbbit a kiállított autók és motorok között voltam, csináltam is vagy ezer képet. Már nyolcadik éve, hogy hagyományosan az AMTS keretei között megrendezett Gymkhana versennyel nyílik meg hivatalosan is az autósport szezon. Nagyon izgalmas volt látni, hogy mit tudnak kezdeni a profi drifterek egy

gymkhana pályán. Utána átnéztem az off-road bemutatóra is, ahol csodálkoztam, hogy milyen ügyesen kezelik a saját autójukat az off-roadosok. De volt még az autók kipufogó hangjának decibel mérése is, autómosás, valamint már az elmúlt években megszokottakhoz hasonlóan idén is lehetett nyerni a belépővel egy tuning autót, ami jelen esetben egy Ford Mustang volt – sajnos nem én nyertem meg.

De ennek ellenére is nagyon izgalmas volt, és élveztem idén is ezt a rendezvényt, és már most várom a jövő évit, hogy milyen újdonságot találnak ki a szervezők. Remélem, mindenki jól érezte magát, aki kilátogatott.

Halmaghi Leilla 10.c

FÁYs diákok és tanárok az AMTS-en

Az AMTS mozaik szó az Nemzetközi Automobil és Tuning Show az ország legnívósabb autós kiállításának a rövidítése. Az első rendezvény 2006-ban Szegeden volt, azóta évről évre növekedett a kiállítók, valamint az érdeklődők száma.

Nagy létszámban vonultak fel tuning verdák, old school gépek és oldtimer autók. Látható volt autó szépségverseny, hangnyomásverseny, fénytechnika bemutató és természetesen gymkhanadrift-bajnokság show is. Így tehát az autó szerelmesi közül mindenki megtalálta a kedvenc szórakozását a hétvége alatt. A kiállítás jól szervezett, mert nem kellett sokat várni a belépésnél, a bemutatott autókat ügyesen helyezték el egymás mellett, így könnyen fotózhatók, videózhatók voltak.

Ami nagy örömünkre szolgált, hogy az iskolánk diákjai színesítették mind a versenyzők, mind a szerelők névsorát. Büszkeséggel töltött el bennünket például Bilik Bertalan és Kreis Tamás drift-versenyzőkkel, valamint Straub Péter autószerelővel kezet fogni.

Reméljük, a következő AMTS kiállításra több kolléga jön ki gratulálni a növendékeinknek. Jövőre ugyanitt vagy a tesi tanáriban az ajtó mindig nyitva áll a gyerekek előtt:

Testnevelők: Márton Péter és
Fosztó Levente tanárurak

Ui: Fosztó Levente bringázik, tehát: CSŐVÁZ!

Márton Péter síel, tehát: LÉC!

A 10.b reptérlátogatása a Budapest Liszt Ferenc Airporton 2019. március 20.

Az egész akkor kezdődött, amikor a magyar tanárunk (Imets Márta) felajánlotta az osztálynak, hogy elmehetünk reptérlátogatásra. Ez meg is történt, így jutott be az osztály a reptérre. Az elején a Aeropark nevezetű retro gépmúzeumba eltöltöttünk egy kis időt, majd felszálltunk egy igazi magyar kuriózumra, egy Ikarus 250-es Malév feliratos buszra. Ismertették velünk a szabályokat, hogy mit nem lehet bevinni, biztonsági kapunk kell átmennünk stb... Egy ellenőrzés várt ránk, aminek a lényege, hogy a reptér területére ne kerüljön be semmi illegális dolog. Majd elindultunk. Először megnéztünk két érkező gépet (az Emirates és a Qatar a reptéren megforduló két legnagyobb utasszállító), majd bevitték minket az izgalmasabb részre. Láttuk, hogyan tankolnak, hogyan pakolják fel az utasok bőröndjeit a raktérbe, mekkora konténerekben kerülnek fel pl. az utasok számára adott ételek, italok, miként érkeznek a repülőhöz a mozgássérültek, akiket egy különleges teherautóval emelnek fel a gépre,

hogyan „vezetik” a helyükre, hogyan irányítják a pontos parkoláshoz a repülőket. Szinte centire pontosan beállnak a felfestett keresztre.

Láttunk egy olyan fura teherautót is, ami a betonpályára égett gumit (egy leszálláskor minimum 3 kg gumi kopik le a repülőgép kerekeiről) tudja felszedni – amúgy Bécsből kaptuk kölcsönbe. Ezután megnéztük a felszálló- és a kifutópályáról leguruló gépeket – elég nagy volt a forgalom, annyira, hogy voltak olyan percek, amikor le és fel is szálltak repülők.

Ezután elmentünk a reptérnek a rákoshegyi vége felé, majd egy kisebb kitérő után megnéztük a volt kertészetet, ami ma már nem üzemel (illusztris vendégeknek itt természetették a virágokat).

Ellátogattunk a reptéri tűzoltósághoz is, ahol egy kiselőadást tartottak nekünk az ott szolgáló tűzoltók. A legkorszerűbb tűzoltóautókkal rendelkeznek, az egyik vízágyús autó 1.200.000 euróba kerül.

Megtudtuk azt is, egy percük van arra, hogy leérjenek a földszintre, felöltözzenek és beüljenek az autókba – mindezt 37 másodperc alatt teljesítik!! 3 perc alatt pedig a helyszínre kell érniük (a reptér sok hektárnyi területe miatt 3 bázis van). Még a ruha és a csizma is úgy van odakészítve, hogy „szinte csak bele kell ugrani”.

Ezt követően elmentünk a ma már csak ritkán használt 1-es terminálhoz (aminek az alaprajza repülőt formáz), ahol megnéztük a bérelhető magángépeket, illetve a „felsőbb osztály” magángépeit, valamint néhány cargo gépet. Ezután visszamentünk az

Aeroparkba, ahol több időt tudtunk még eltölteni, mint reggel, így láthattuk a repülők belső tereit, és egy-két repülőnek a pilótafülkéjébe is bemehettünk.

Köszönjük szépen osztályfőnökünknek, Orbán Kamilla tanárnőnek a kirándulást.

Fazekas Benedek 10.b

Krakkói utazás

Éjfélkor indultunk a Szakmai Középiskolásokért Kulturális Egyesület és a Boci Travel szervezésében busszal az iskola elől Lengyelországba, első célunkhoz, Wielicka felé. Az oda tartó út során átmentünk Szlovákián, ahol meg is álltunk egy rövid időre pihenni.

Kora reggelre már ott is voltunk a wielickai sóbánya előtt. Szerencsére mi voltunk az elsők, és szinte már rögtön mehettünk le a bányába körülnézni. Ahogy bementünk a

bánya lejáratahoz, megdöbbenően láttuk, hogy lépcsőzni fogunk lefelé. 65 lépcsőfordulónyi utat tettünk meg, ami több száz lépcsőt jelentett nyílegyenesen lefelé (majdnem 400-at). Lent 3 km-t sétáltunk, és csak a 3. szintig mentünk le, 130 méterrel a föld alá. A bányában több kisebb-nagyobb kápolnát, Kopernikusz, Szent Kinga sósobrát, 6 méter nagyságú csillárt (alapvetően sóból), különböző szerkezeteket láttunk. Ezek a szerkezetek juttatták a sót, a bányavizet a felszínre. A bánya mélyén még

több kisebb tó is volt, némelyiken régen még csónakázni is lehetett. A több kilométeres túra után indultunk föl a felszínre. Ott kaptunk egy kis időt szuveníreket vásárolni.

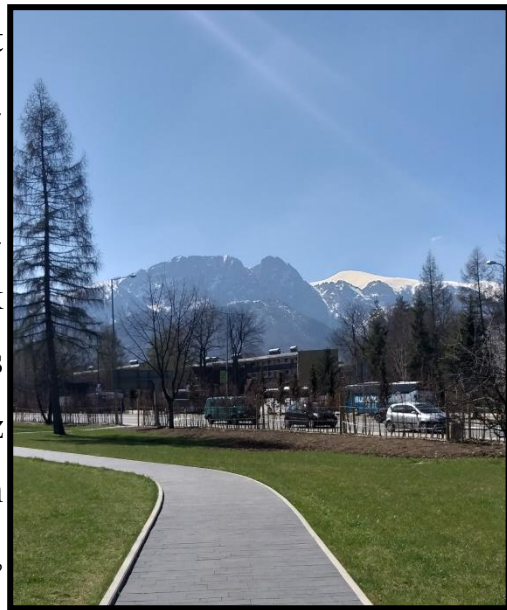
Aztán elindultunk Krakkóba, ahol már várt minket az idegenvezetőnk. Az első nap megmutatta a Wawelt. Megnéztük vele a székesegyházat, ahol Báthory István erdélyi fejedelem és lengyel király sírja is található. Akinek kedve volt, az felmehetett a harangtoronyba, ahol közelről láthatta a 9,6 tonnás harangot és a 365 kg-os harangnyelvet. Ezután kaptunk egy kis szabad időt. Az idegenvezetőnk átvitt a főtérré, ahol a csoport egy részével megnéztük a Mária templomot. Ott megint csak volt időnk nézelődni és fotókat csinálni.

A templomot éppen most restaurálják, így a főoltár legnagyobb részét letakarták, de ettől függetlenül szép a templom. 16 órakor sikerült meghallgatnunk a templom tornyából négy irányban előadott harsona szólót. A városnézés után elmentünk a hotelbe. Másnap reggel ismét visszamentünk a Wawelhez, ahol idegenvezetőnk körbevezetett a királyi palotában. Rengeteg gobelint láthattunk, melyek elsősorban Belgiumban készültek több száz évvel ezelőtt. Ezek az óriási képek többször csatajeleneteket, bibliai történeteket ábrázoltak. Kis szabadidő után az idegenvezetővel a zsidónegyedbe mentünk az egyetemi városrészén keresztül, ahol láttunk több zsinagógát, és megnéztünk egy régi temetőt.

Menet közben megálltunk az ottani piacnál enni, aztán onnan mindenki arra ment tovább, amerre kedve volt. Többen visszamentünk a főtérre. Utána elvitt bennünket a busz az Isteni irgalmasság templomába, ahol az altemplomban magyar kápolna is van – magyar szentekről, boldogokról készült mozaikok sokaságával. Vacsoránk a hotelben volt. Estefejeleg megengedték, hogy bemenjünk a városba, és megnézzük, milyen Krakkó kivilágítva. Így egy másik iskolából jött két csapattal együtt be is buszoztunk a városba. Este is gyönyörű volt minden, és még akkor is sokan voltak az utcákon. Kb. éjfélre visszaérkeztünk a hotelba.

Harmadnap reggel elindultunk Zakopane felé. Odaérve megnéztük a sajtpiacot, és felmentünk az ottani felvonóval a Gubalowkára. A fenti kis piacon is nézelődtünk, majd visszamentünk az előző helyre. A szokásos szabadidő után indultunk vissza Budapestre. Nagyon jól sikerült, szép kirándulás volt, gyönyörű helyeket és sok érdekességet láttunk.

Neer Bálint 9.a

Osztálykirándulás egy kis izgalommal! – 15. A

Ki ne emlékezne a saját osztálykirándulására, amikor felkerekedik az osztály, és elmennek közösen valahova az osztályfőnökkel, és új élményekkel gazdagodnak az osztálytársak, ha rossz, ha jó! Így történt ez a 15.A és 14.B osztállyal is.

2019. 04. 10-én elmentünk egy gyár- és egy egyetemlátogatásra Győrbe. Elsőként a Nematik nevű céghez látogattunk, ahol hengerfejeket gyártanak több neves gyártónak (BMW, Audi, Volvo). Itt két csoportra szedték a körülbelül 50 fős társaságot, majd beültettek minket egy bemutatóterembe, ahol részletesen

bemutatták a céget, álláslehetőségeket és a gyártási eljárásokat is (mi hogyan készül stb.). Aztán kezdetét vette a közel 2 órás gyárlátogatás, amelyen megmutatták a különböző gyártási eljárásokat. Elsőként Mag-ok (öntőformák) elkészítését, illetve újrahasznosítását láthattuk. Utána kohóból való lefejtését, szállítását, illetve beöntését. Azután a két hengerfej öntési eljárásának –a RotaxCast és a SimpleCast – megtekintése következett. Nagyon érdekes volt látni, hogy amit oly sokszor mi leveszünk az autóról, hogyan is készül el. De még itt a folyamat nem fejeződött be, hiszen elmentünk a dolgozók által csak „hideg” műhelynek nevezett gyártó részlegbe (azért hívják így, mert nincs semmilyen kohászati eljárás, ezért ott a hőmérséklet jóval kisebb), ahol megismerkedtünk az utómunkálatokkal – sorjázás, magmaradékok eltávolítása, különböző mérési eljárások).

Ezek után pedig visszafelé tartottunk a bemutatóteremhez, ami a 3. szinten volt, mi pedig a 0-on. Annyi gyaloglás után persze örül az ember, ha nem kell lépcsőznie, így beszálltunk a liftbe, de a gyárlátogatást vezető ember csak terelte és terelte az embereket a liftbe, a végén 13–14-en voltunk a (6 személyes és 600 kg teherbírású

liftben). Ránézésre a társaság bőven nyomott 1 tonnát, de hát a vezető emberünk szerint „elbírja”.

Majd benyomta a 3. szintnek a gombját, az ajtó becsukódott, a lift érezhetően lassan, de elindult. Majd valahol a 2. és a 3. szint között megállt. Először neveltünk az egészen a liftben állva, de aztán – mivel az ajtajai elég jól zártak – nem jutott be

levegő, és a benti pedig elég rohamosan elkezdett fogyni... Ekkor kezdett egy kicsit megkomolyodni a hangulat. A társaság lassan rájött, hogy ha nem kerülünk ki hamarosan, annak végzetes következményei lehetnek. Kb,

a 3–4. liftben töltött percben már mindenkit kivert a víz, a tükör teljesen bepárasodott. A vezető pedig vadul hívogatott mindenkit, aki tud segíteni a rajtunk. Egy pár másodpercre még a lámpa is lekapcsolt a liftben. Szerencsére hamar érkezett a segítség, kb. 6–7 percet tölthettünk ott, aztán a lift újra mozgásba lendült, és végül levitt a 0. szintre, ahol kinyíltak az ajtajai, és mindenki el tudta hagyni a liftet. Leírás szerint nem tűnik túl komolynak a helyzet, de ha még 5–10 percet lettünk volna ott (mondjuk liftszerelőkre kellett volna várni), nem mondom biztosra, de saját, illetve osztályfőnököm meglátása szerint megfulladtunk volna. De a társaság tagjai, akik a liftben voltak, mind

nagyon éretten viselkedtek! És szeretném azt is megjegyezni, hogy a tanárok egyáltalán nem felelősek az egészért, hiszen felhívták a gyárlátogatást vezető

ember figyelmét a lift teherbírására!

Azután ellátogattunk a Széchenyi Egyetemre, ahol egy rövid várakozás után találkozhattunk a SZEenergy team vezetőjével, Pusztai Zoltánnal, aki részletesen bemutatta a csapat SZELECTIRCITY autóját. Amely több díjat is nyert az elektromos autók versenyén, és jó néhány német és brit egyetem project autóját is maga mögé utasította, ami igazán figyelemreméltó teljesítmény annak tükrében, hogy ismerjük a Magyarországon rendelkezésre álló anyagi és technológiai forrásokat. És egészen elképesztő, hogy ez a kis autó 1kWh árammal, ami kb. 45 Ft, 200 km megtételére képes.

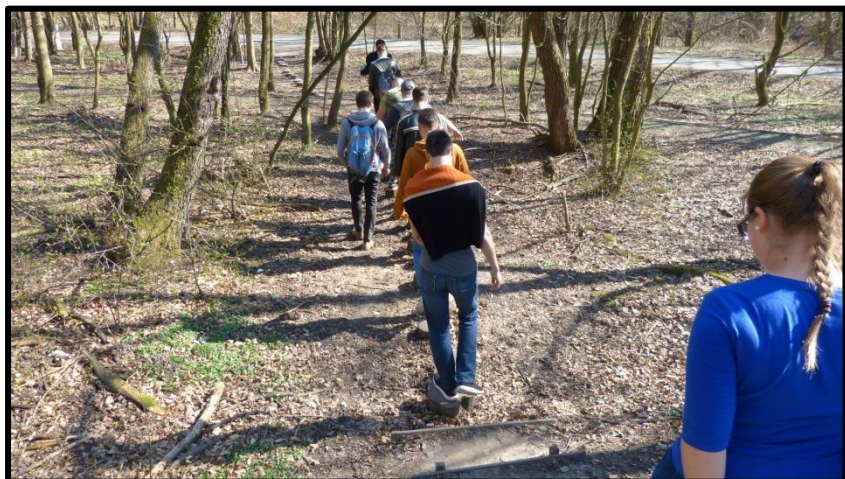
A továbbiakban pedig ellátogattunk a különböző egyetemi tanműhelyekbe, ahol motor próbapadot és egyéb érdekességeket láthattunk. Az egyetem meglátogatása után pedig szabadon bejárhattuk Győr városát – no persze a társaság jelentős része a helyi McDonald's étteremig jutott csak el.

Összességében egy jó és egy igen érdekes osztálykirándulás volt, ezúton is szeretnénk megköszönni a minket kísérő tanárainknak a szervezést!

G. Nagy Ádám 15.a

A 14. G osztálykirándulása

2019. március 22-én reggel 8 órakor találkozott az osztály a Nyugati pályaudvaron felszerelve minden szükséges étellel és eszközzel a kiránduláshoz. A vonat

kicsivel 9 óra után indult Kismarosra, ahonnan busszal mentünk tovább Szokolya-Királyrétre. Ahogy az ilyenkor lenni szokott, az utazás jó hangulatban telt. Fejben már készült az általunk eltervezett bográcsvacsora és a szobák beosztása.

A megérkezést követően gyorsan otthon éreztük magunkat. A szállás területén lehetőség volt focizásra is, így a labdajátékok sem maradtak el. Egy következő napirendi pont a túrázás volt. Osztályfőnökünk előre eltervezett túraútvonalát követve bő 2 órás sétát tettünk a környező erdőkben és egy horgászto körül. A séta során megnéztük a helyi érdekességeket, egy barlangot és több pihenőt is.

A séta után önálló ebéd következett, melyet az osztály egy része az általuk hozott szendvicsekkel, egy másik része pedig a helyi vendéglő kínálatával oldott meg. Ebéd után pihenő, séta és társasjáték váltotta egymást.

Rövidesen nekiálltunk a vacsora főzésének, mely bográcsban főzött chilis bab volt. A vacsorát követően a hangulatos tábortűz körül összegyűlt az osztály, itt társasozás és beszélgetés volt, míg mindenki teljesen el

nem fáradt, és lefeküdt aludni.

Másnap reggel szállásadóink készítettek a reggelit, majd az evés után készülődtünk a hazaútra.

Visszafele a helyi kisvasúttal utaztunk, majd vasúttal érteztünk Budapestre. Az úton az osztály egyöntetűen a jól sikerült kirándulás megismétlését indítványozta.

Kísérőtanáraink, Grünvalszky Anna és Császári Jolán tanárnő voltak, akik sokban hozzájárultak ahhoz, hogy ilyen jó és zavartalan volt az osztálykirándulásunk.

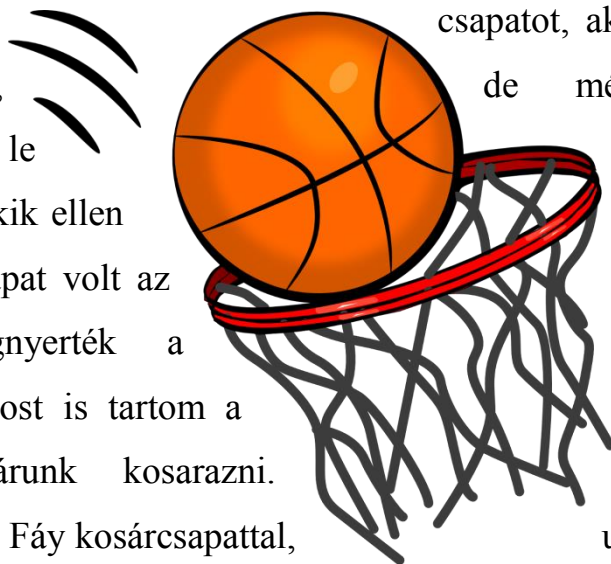
Györey Géza 14.g

3 x 3 kosár – 2019 február

A Ferencvárosban megrendezett streetball kosárlabdaverseny nagyon jó hangulatú és színvonalas esemény volt. Iskolánk diákjai 2 csapatban vettek részt. Az egyik csapat egy teljesen

fáys diákokból összeállt, míg a másik, amiben én is szerepeltem, egy vegyes csapat volt. Mi, fiúk és lányok egyaránt játszottunk minden meccsen, és erős játékunkkal az aranyérmeket is elhoztuk. Ez a csapat nem jöhetett volna létre, ha már az ezelőtt megrendezett ferencvárosi kosárversenyekre nem mentem volna el, ugyanis itt ismertem meg a csapattársaimat. Minden rendezvény nagyon jó hangulatú volt, de nekem ez volt a kedvencem, mert itt nem csak barátokkal játszottam, de egyben az ellenfeleim is barátok lettek. Minden csapat nagyon ügyesen játszott, de külön meg kell említeni egy csapatot, akik talán a legnagyobb hátrányból indultak, de mégis küzdeni tudó csapatot, akik talán a legnagyobb hátrányból indultak, de mégis küzdeni tudó a közönséget. Ez volt a legnehezebb volt egyetlen, akik elverték a versenyt. Ennek köszönhetően még most is tartom a kapcsolatot velük, és számomra külön nehézség volt kiállni a Fáy kosárcsapattal, ugyanis én az elmúlt két évben velük értem el eredményeket ezen a versenyen. Mindkét csapattal szívesen indultam volna, de a végén úgy döntöttem, hogy a barátaimmal indulok, mert van még egy évem, hogy a Fáyval is indulhassak jövőre ezen az eseményen. A fáys csapat töretlen küzdelmének köszönhetően jól teljesítettek. Ez az esemény lassan olyanná

kezd válni nekem, mintha egy nagy baráti összejövetel lenne, amiben még díjaznak is, ha jó eredményeket érsz el. Nagyon élvezem ezeket a versenyeket, mert semmi ellenszenvet nem lehet érezni a játékok alatt, csak azt az elszántságot, ami arra készíti a csapatokat, hogy győzni akarjanak.

Én úgy érzem, hogy ezek az események mind jó hatással vannak a ferencvárosi diákok közötti kapcsolatok kiépítésére és megtartására. (Gulyás Levente, Hernyes Attila, Konrád István, Szána-Kis Patrik a fáysta résztvevők)

Szána-Kis Patrik 11.c

Tantestületi kirándulás Terénybe Apropója: a Fáy 110 éves volt

A terényi kirándulás gondolata két évvel ezelőtt vetődött fel a Fáy Társaság éves közgyűlésén. Fáyné Tornóczky Judit Terény „egyik lelke” mesélt arról nekem, mennyi mindennel foglalkoznak a kis faluban, milyen múzeumaik vannak, milyen csodálatos a környék. Ezek után úgy gondoltam, hogy mivel 2018-ban a Fáy 110 éves lesz, érdemes lenne a tantestületnek – mintegy ünneplésként – a Fáyakat meglátogatni. Sajnos ez az adott évben nem sikerült, de végül idén április 10-én pótoltuk. A programokat megbeszéltük Fáy Judittal, az utazást – mint mindig – a Boci Travel szervezte. Köszönet érte☺

Kicsit korán, 6 órakor indultunk a nem hosszú távra, hogy a dugók, egyéb problémák a lehető legkevesebb csúszást okozzák.

A terényiek finomságokkal fogadtak bennünket: bodzaszörp, szőlőpálinka, kávé és hibány. Ez a furcsa nevű „valami” szlovák étel, egy kemencében sült kelt tészta, melyet kinyújtanak, megkennek darált töpörtyűvel, összetekerik és sütik.

A lakmározás után kettévált a csapat, az egyik fele elment az Orsós Magnó Múzeumba, a másik fele a Hunnia Csipkemúzeumba tért be. Délig megcseréltük a két csoportot.

A Csipkemúzeumban Fáy Judit kalauzolt. Csak ámul az ember, hogy milyen aprólékos munkával, mennyi ideig készültek a kiállított csipkék. Mivel minden kézimunka, kivéve a nagyestélyit – az gépi csipke –, azt is végiggondoljuk, hogy vajon mennyibe kerülhet egy-egy darab. Megtudjuk azt

is, hogy többfajta technikával lehet csipkét készíteni. Lehet „verni”, kötni, varni. Itt mindegyik látható. Fáy Judit bemutatja a csipkeverés technikáját, amikor több fonalszálból verőpálcák segítségével gombostűk sokasága köré készítik a mintát. Láthatjuk a Hunnia csipkének nevezett mintát is, melyet Fáy Aladárné több, mint 100 éve alkotott meg. Alapvetően magyar népművészeti mintákat alkalmaz (virágok, levelek, növényi indák), sokszor tulipánt.

Az Orsós Magnó Múzeum egy „kicsi”, magántulajdonban lévő múzeum, de valójában a világ legnagyobb orsós magnó gyűjteménye. Egy régi palóc parasztház van tele (de szó szerint!) orsós magnókkal, azaz több mint 450-nel. Elképesztő! Az ember áll le, mikor belép. Azután ez másodszor is megtörténik, amikor a bácsi, Nagy Vilmos elkezd mesélni. Azt a lelkesedést, szeretetet, szemragyogást nem lehet írásban visszaadni, amit a tulajdonos sugároz. Persze az indulás is megvan hozzá, hiszen

elektronikai műszerész végzettsége van. Azután harmadszor is megtörténik: megszólal a kb. 140 éves gramofon, a 100 éves magnó és sorban a többi, szinte táncra perdülnénk/perdülünk az áradó zene hallatán. Persze megszólalnak a Kossuth Rádió

sok-sok éves felvételei – tiszta csengéssel. Elgondolkozom, hogy a mostani CD-k, mp4-ek stb. vajon 50–100 év múlva léteznek-e. Arról nem is beszélve, hogy működőképesek lesznek-e. A magnók mellett „kémberendezéseket” (egész kicsi hangfelvevők, például órába rejtve – az USA-ból származik), repülőgép fekete dobozát – jelen esetben narancssárga – is láthatjuk. A gyűjtemény a világ minden részéből származik (21 országból), csak néhány ezek közül: Japán, Szovjetunió, USA, Lengyelország, Csehszlovákia, Hollandia és természetesen Magyarország. A ma is futó világmárkák, és a mára megfogyott magyar gyártás csúcsmínőségei. Innen nem lehet hamar szabadulni.

Sajnos nekünk csak valamivel több, mint 1 óra jutott, de úgy gondolom, hogy a 2–3 óra sem elegendő a kiállításra. Javaslom minden fáystának, ha teheti, látogassa meg a múzeumot, vagy vegyék rá az osztályfőnököket, esetleg igazgatókat☺, szervezzen Terénybe kirándulást. A múzeumok után délre bementünk a kis katolikus templomba, hogy megnézzük, hogyan harangoznak ma is kötéllel. Ezt egy kellemes séta követte a faluban.

Az ebéd után szintén két részre szakadt a társaság. Egyik fele marad beszélgetni, a másik fele elindult egy kisebb túrára a falu határában levő dombra, ahonnan remek kilátás nyílik a környékre. Ráadásul tavaszi héricsmezőt is megcsodálhattunk.

A nap utolsó programjaként átléptük a magyar–szlovák határt, hogy Mikszáth szülőhelyére, Szklabonyára menjük, és megnézzük a múzeumot. Az ottani tárlatvezető izes palóc tájszólása ámulatba ejtett bennünket, az elmesélt történetek pedig színesítették a kiállítást. Láthattunk Mikszáth korából származó bútorokat, Mikszáth anyakönyvének másolatát, régi fotókat, Mikszáth műveinek különleges kiadásait, illusztrációkat – elsősorban a Tót atyafiakhoz és A jó palócokhoz.

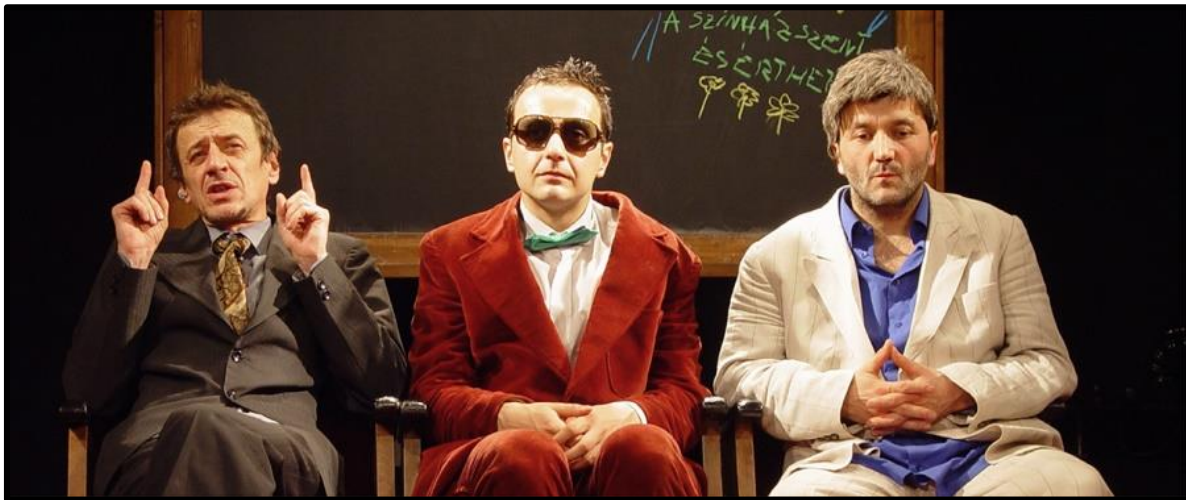
Úgy gondolom, jól érezte mindenki magát ezen a napon, és feltöltődve jöhetett haza.

Hálás köszönet minden közreműködőnek.

Zántó Edina

Élménybeszámoló Tasnádi István: Nézőművészeti Főiskola című darabjáról

https://www.centralszinhaz.hu/uploads/content/performance_cover_image_32.jpg

Osztályunk 2019 novemberében látta napjaink egyik legnépszerűbb színházi rendezője, Tasnádi István hosszú évek óta teltházaskomédiáját.

A Nézőművészeti Főiskola című előadás valamikor az elképzelt jövőben játszódik, amikor már senki nem jár színházba. Miért? A nézők elszoktak a színháztól, mert kényelmetlennek találták. Lassan elkezdtek úgy viselkedni, mint a moziban, egy fesztiválon, vagy otthon a tévé előtt, de ebből rengeteg összeütközés fakadt. A nézők faragatlansága miatt sokszor botrányba, verekedésbe torkollottak, majd félbeszakadtak az előadások. Ennek következtében a kormány bezáratta az összes színházat.

A darab „jelenében” a színházak bezárásának már három éve. A Kultuszminisztérium létrehozott egy felsőfokú oktatási intézményt, mely diplomás nézőképzéssel foglalkozik. Az intézménynek három oktatója van: a kiégett, alkoholista, „régivágású” színész (Mucsi Zoltán), a népszerűséget hajhászó ripacs (Scherer Péter) és a színház belterjes világában felnőtt, magának való mániákus (Katona László).

Az előadás idejére minden néző a Nézőművészeti Főiskola hallgatójává válik. A három oktató különböző értékrendjének, személyiségének, stílusának köszönhetően a darab sziporkázó helyzetkomikumok sora. Mindannyian órákon át dőlünk a nevetéstől!

Ajánlom figyelmébe mindenkinek ezt az előadást, az egyik legszórakoztatóbb, ugyanakkor színvonalas darabról van szó. Nagyon nehéz rá jegyet szerezni, de ha szeretnétek megnézni, érdemes figyelni a nyári kulturális fesztiválok programját is.

Forrás: https://www.centralszinhaz.hu/eloadasok/nezomuveszeti_foiskola

Bodó Bendegúz 12.c

Kiállítások a tárlóban

A kiállítási tárlóban folytatódott az évfordulókról megemlékező kiállítás-sorozat, mivel 175 éve született Munkácsy Mihály, az egyik legnagyobb és legismertebb magyar festő, így az ő életét és főként műveit bemutató kiállítást lehetett látni, mellette pedig Salvador Dalí katalán–spanyol festőművész – aki 30 éve halt meg – műveiből állítottunk ki egy válogatást.

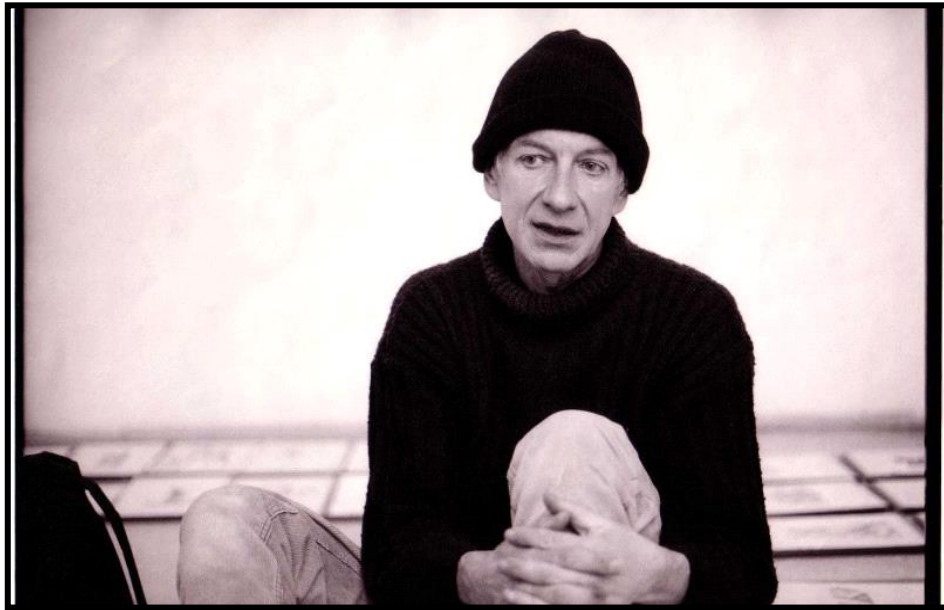
1994 óta világszerte március 22. a Víz Világnapja az ENSZ határozata alapján, így az ebből az alkalomból megrendezett kiállítás következett a tárlóban.

A Húsvét egyik legnagyobb ünnepünk, így, mint minden évben, volt egy húsvéti kiállításunk, mely felölelte a húsvéti ünnepkör számos vonatkozását: Krisztus szenvedéstörténetét, a feltámadást, a húsvéti népszokásokat, hagyományokat, nagybőjtöt, szimbólumokat. Mindez sok-sok képpel, illusztrációval, szöveggel bemutatva.

Most az idén februárban, 80 éves korában elhunyt Tandori Dezsőről, az egyik legsokoldalúbb, legnagyobb hatású magyar költőről, íróról, a kortárs irodalom egyik legfontosabb megújítójáról készült emlékkiállítás látható; mellette pedig megemlékezünk a XX. század egyik legismertebb magyar színművészeréről, Bessenyei Ferencről is, aki idén lenne 100 éves.

Árgyelán Ibolya, könyvtáros

Tandori Dezsőre emlékezünk (1938-2019)

2019. február 13-án elhunyt Tandori Dezső költő, író, műfordító, korunk irodalmának egyik legnagyobb, kivételes alakja. 1938. december 8-án született Budapesten, decemberben ünnepelte 80. születésnapját.

1957-ben érettségizett, majd a budapesti bölcsészkaron szerzett magyar–német szakos tanári oklevelet. Fiatalon bekerült Nemes Nagy Ágnes írói-baráti körébe, s e kör szellemisége igen nagy hatással volt írói pályakezdésére s választásaira. Első kötete 1968-ban látott napvilágot Töredék Hamletnek címmel, a következő kötete 1973-ban, melynek címe: Egy talált tárgy megtisztítása. Tandori a 20. századi költészet megújulásának egyik legfontosabb szereplőjévé vált, stílusa, versei újszerűen és felszabadítóan hatottak.

A hetvenes évektől kezdődően sokféle műfajban publikált: Írt gyermekverseket és ifjúsági regényt, filozofikus esszéket a magyar és a világirodalom, a zenei és a képzőművészeti élet jeles alakjairól. **Nat Roid** álnéven különös hangulatú bűnügyi regényeket publikált (Most van soha, Holtteste éltesse!, Vér és virághab). **Hc. G. S. Solenard** álnéven tudományos fantasztikus regényt is írt A Stevenson-biozmagória címmel.

A hetvenes évek elején keletkeztek első képzőművészeti munkái (Dekalkomániák-sorozat), majd önálló ciklusokként jelentek meg indigó- és írógéprajzai. 1980 óta szépirodalmi kötetei is gyakran az általa készített borítókkal és illusztrációkkal láttak napvilágot.

1978-ban megkapta a József Attila-díjat. A hetvenes évek vége felé visszavonult az irodalmi élet nyilvánossága elől – életében ettől kezdve nagy szerepet töltöttek be madarai, verebei, kikkel együtt élt, életének és műveinek is főszereplői lettek.

A rendszerváltás környékén egy időre ismét kilépett a nyilvánosság elé: sokat utazott – utazásai sok műve alapanyagául szolgáltak –, lehetett vele találkozni lóversenyeken is, gyakran fellépett irodalmi rendezvényeken, melyeken saját műveinek előadójaként is bemutatkozott. Négy évtized alatt rendkívül sokat és sokfélét publikált: önálló köteteinek száma eléri a nyolcvanot, és megszámlálhatatlanul sok műfordítása jelent meg.

A kétezres évektől kezdve megint nyoma veszett, barátaival és kollégáival postai levelekkel és vonalas telefonon tartotta a kapcsolatot. Nem csak apolitikus, hanem mondhatni, egy „másik világ lakója” volt.

80. születésnapja alkalmából írták róla: „Azt írta Alsóváros című versében hogy a *„kő is rést enged magán, mintha a mulandóságot irigyelné tőlünk.”* (...) Életének minden mozzanata, még a napi rutin gyakorlatai és az egészségügyi sétái is költészetté nemesülnek. *„Mindent, de nem bármit.”* – írta a Nyers című versben. Ezt a mindent köszönjük meg most.”

(<https://nullahategy.hu/mindent-de-nem-barmit-tandori-dezso-1938-2018-halalhirere>)

„Már csak azt a jövő időt kívánom, ami elmúlt.” – írja a Koan bel canto című versében.

Kitüntetések, díjak: 1978-ban József Attila-díjat, 1986-ban Déry Tibor-, 1989-ben Szép Ernő-jutalmat, 1990-ben Weöres Sándor-díjat kapott, 1996-ban a Magyar Köztársaság Babérkoszorúját vehette át. 1998-ban Kossuth-díjjal jutalmazták „a

magyar irodalom nyelvi és tárgyi gazdagításáért, irodalmi munkássága sokoldalúságáért”, 2000-ben Pro Urbe Budapest díjat, 2001-ben Tiszatáj-díjat kapott. 2007-ben vehette át a rangos német kitüntetést, a Goethe-érmet, ugyanabban az évben Prima Primissima-díjas lett. 2008-ban Artisjus irodalmi nagydíjjal, 2011-ben Tóth Árpád műfordítói díjjal, 2017-ben Kortárs-díjjal jutalmazták. 1994-ben a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagjává választották, 2014 óta volt a nemzet művésze.

A titkárság melletti kiállítási tárlóban épp a Firka megjelenésével egy időben látható a Tandori Dezső emlékére készült összeállítás: versek, rajzok, fotók, életrajzi adatok felvonultatásával.

Árgyelán Ibolya könyvtáros

FILMAJÁNLÓ – Grindelwald büntettei

<https://i.pinimg.com/originals/5c/28/15/5c281522d00024c5a0238f62d8879484.jpg>

2018. 12. 03-án mentünk az osztállyal moziba. Az út viszonylag rövid volt: a sulis ajtaján kiérve balra fordultunk, és az 51-es villamos útvonalán haladva gyalog, sétálva mentünk a Lurdy Házba, ami körülbelül 10 perces út volt. Bementünk a moziba, és átvettük az előre megvett jegyünket. Ott volt még körülbelül 20 perc szabadidőnk, így mindenki elment megvenni a maga „kis” popkornját és üdítőjét.

A filmről röviden: A Legendás állatok második része a Grindelwald büntettei címet kapta. A történet főhőse Göthe Salamander, aki két boszorkány, egy mugli

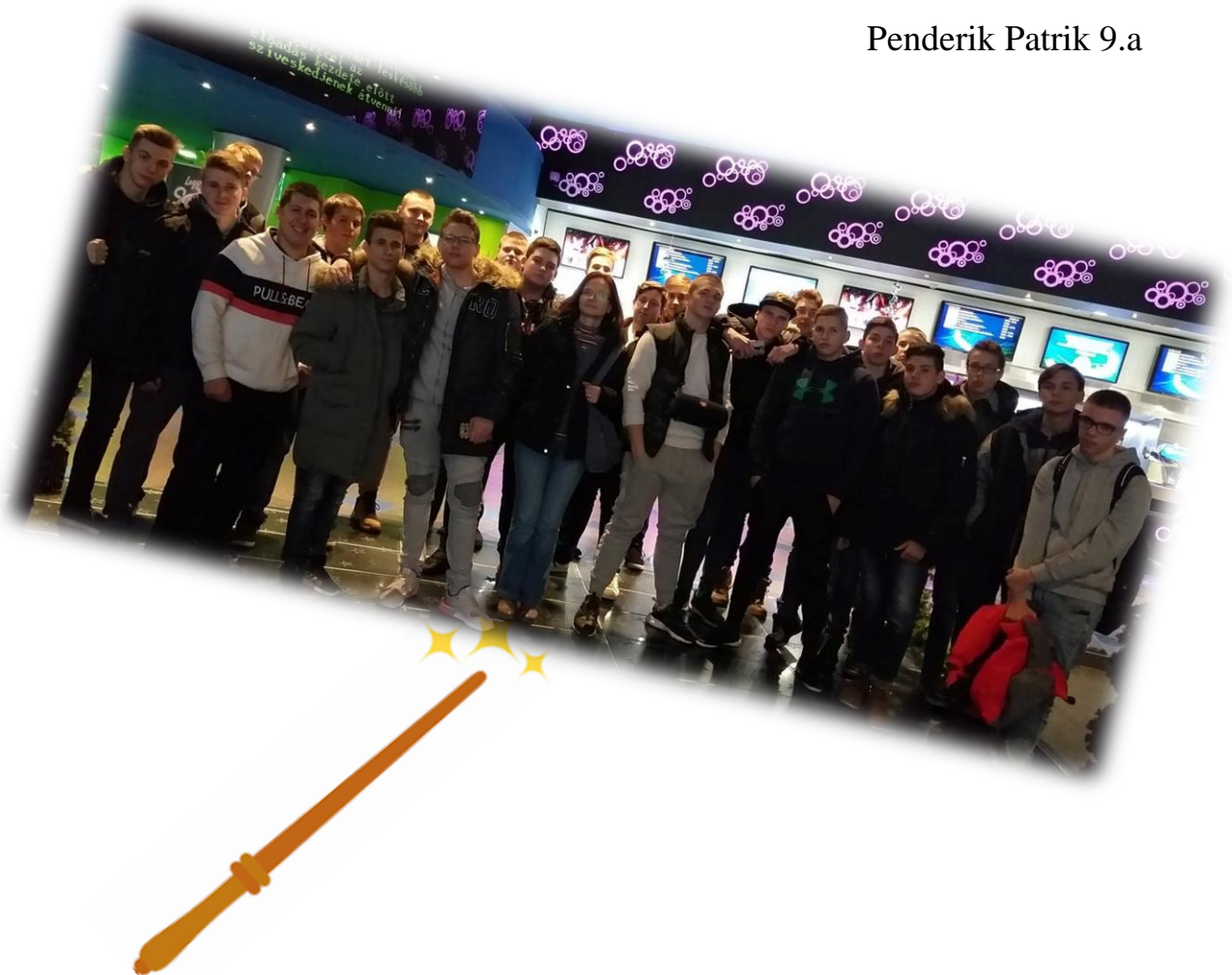
(varázstalan ember) és rengeteg varázslény társaságában próbálja meg megállítani Grindelwaldot abban, hogy sereget gyűjtsön magának, és ezzel elérje a célját. Grindelwald célja, hogy a muglikat saját alattvalóiként tudja kezelni, ezzel megbuktatva az egész varázslóvilágot. Göthe egy bőrönd segítségével juttatja el állatait mindenhova. Ezek között vannak, akik a szempontjából fontos szerepet játszanak. Az egyik ilyen kis állat a farkász, egy vakondszerű lény, aki mindent meg akar szerezni, ami csillog. Szóval igazából olyan, mint egy vakond formájú holló (ő szerzi meg a film vége felé a Dumbledore és Grindelwald közötti vérszerződést megtestesítő kis fiolát, ami megtiltja, hogy rá tudjanak támadni egymásra). A filmben szerepet kap Dumbledore fiatal énje is, mint roxfordi tanár. Ezzel a kitérővel ismét láthatjuk Roxfort kastélyát, valamint pár termet,

amelyek a Harry Potter részeiből lehetnek ismerősek. A cselekmény másik nagy kérdése, hogy ki is valójában Gredence. A film utolsó pár képkockája teljesen felborítja az eddig elképzelt dolgokat, ugyanis arra utalnak, hogy lehet, hogy Credence egy Dumbledore. Aki otthonosan mozog a Harry Potter világában, az tudhatja, hogy Dumbledore-nak két testvére van, egy húga és egy öccse, Arianna és Aberforth, így nem tudhatjuk, hogy Gredence milyen szálon kapcsolódik a családfához. A film enyhe utalást tesz a hirosimai atombomba ledobására. (Személyes kedvenc állatom a zouwu, aki egy oroszlán erejével és testével bíró, vaddisznó szarvú, hosszú színes farkú állat.)

A mozi nagyrészt mindenkinek tetszett. Sajnos nem mindig értették, akik nem látták az előző részt, valamint a Harry Potterért sem nagyon rajongtak. Volt, aki hazafelé nem velünk jött, mert a Lurdytól hamarabb hazajutott. Ezért kb. az osztály fele jött csak vissza velünk az iskolába. A többiek így lemaradtak a ferencvárosi Batmanról. (Akit érdekel, itt egy link is: <https://www.youtube.com/watch?v=XWzCxhsFAns>)

Kicsit lassabban mentünk, mert elfáradtunk a hosszú filmnézésben. A táskánkért a tanáriba kellett visszamennünk, mert otthagytuk őket, és bezártuk az ajtót. Másnap reggel az osztályfőnökkel kezdtünk, és megbeszéltük az élményeinket. Itt van egy kép is, hogy milyen összetartó is a mi osztályunk! 😊

Penderik Patrik 9.a

Némedi Tóth Zoltán (10.C) – Hold (képvers)

Éjszakai visítás
Félelem és vonyítás
Lehet teli vagy fél
De egyáltalán nem kövér
Van, hogy a Hold
Vörösen izzó,
Mikor rendezett
Sorban állnak
A bolygók
Számomra sokat
Nem zavar
Mert álmom
Mély és
Zavartalan

Némedi Tóth Zoltán
10.C

Humor

Az újság eredeti címe: Fáy Irka –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60 – 62. + 36 - 1 - 215 - 3177

Fax: + 36 - 1 - 476 - 0901, OM azonosító: 203031

Felelős kiadó: Dr. Zántó Edina igazgató

Szerkesztő: Árgyelán Ibolya, Sándor Botond

A 150. szám (2019 március-április) elkészítésében közreműködtek:

Árgyelán Ibolya, Bodó Bendegúz 12. c, Elek Ákos 11.b,

Fazekas Benedek 10.b, Fosztó Levente, G. Nagy Ádám 15. a,

Gulyás Zsombor 9.a, Györey Géza 14. g, Halmaghi Leilla 10.c, Károly

Dávid 9.b, Kun Bence 14.b, Márton Péter, Maruzsi Máté 9.d, Neer

Bálint 9.a, Némedi Tóth Zoltán 10. c, Penderik Patrik 9. a, Pilinyi

László 15.a, Stiller Dániel 14.b, Szána-Kis Patrik 11. c, Zántó Edina